

नम्रता रूपी कवचद्वारा स्नेह र सहयोगको प्राप्ति

आज सेवाधारीहरूको ग्रुप छ । मधुवनवासी अर्थात् सेवाधारी । जसरी ब्रह्मा बाबा पहिलो नम्बर विश्व सेवाधारी हुन् त्यस्तै मधुवन निवासी अर्थात् बेहदका सेवाधारी । बेहदको सेवाधारीमा बेहदको गुण हुन्छ । जस्तै बाबालाई देख्यौ, देख्नु पनि बेहदको वृत्तिबाट, बोली पनि बेहदको अनहद बोली सुन्नु र सुनाउनु । सम्बन्ध र सम्पर्कमा आउँदा पनि बेहदको सम्बन्ध, हर संकल्पमा पनि बेहदको कल्याण कसरी होस् । संस्कारमा पनि बेहदको त्याग र बेहदको तपस्या, दुई चार घण्टाको तपस्या होइन । बेहदको तपस्या अर्थात् हर सेकेण्ड तपस्या-स्वरूप, तपस्वीमूर्त । स्वरूप र अनुहारबाट त्याग, तपस्या र सेवा— सदा साकार रूपमा प्रत्यक्ष देख्यौ । जसरी ब्रह्मा बाबा मधुवन निवासी जसलाई ‘मधुवनको बाबा भन्छन्’ यस्तो धर्तीमा रहनेहरू मधुवन निवासी वा सेवाधारी ‘फलो फादर’ गरिरहेका छन् । मानिसहरू मधुवनवासीहरूको गुण गाउँछन् र मधुवनवासी गुणमूर्त छन्— यस्तो बेहदको स्थितिमा स्थित छौ ? अल्लाह अवलदीनको चिराग बनेर चल्छौ ? अल्लाह अवलदीनको चिराग धेरै प्रख्यात छ । जुन चिरागद्वारा जे देख्न चाह्यौ, जे पाउन चाह्यौ, त्यो देख्न वा पाउन सक्छौ ? मधुवन निवासी विशेष अल्लाह अवलदीनको चिराग हो । सेकेण्डमा घर र राज्य देखाउनेवाला अर्थात् मुक्ति, जीवनमुक्ति दिनेवाला । महिमा त यति महान् छ तर यस्तै हरेक आफूलाई महान् सम्भरेर चल्छौ ? परिणाममा सबैभन्दा पहिला नम्बर मधुवनवासी हुनुपर्छ वा छौ ? जहिलेसम्म ‘चाहियो’ शब्द छ, ‘हुनुपर्छ’ तबसम्म विश्वको सर्व चाहनाहरू कसरी पूर्ण गर्न सक्नेछौ । जसरी कुनै शक्तिशाली बम खस्नाले सारा नै धर्तीमा परिवर्तन हुन पुग्छ, त्यस्तै मधुवन निवासीहरूले पनि यस्तो अभ्यासको शक्तिशाली बम मधुवनको अण्डरग्राउण्डमा तयार गर्नुपर्छ र त्यसको रिहर्सल पहिला यहाँ गर्नुपर्छ । जति जुन शक्तिशाली वस्तु हुन्छ उति अति सूक्ष्म हुन्छ । हुन्छ सानो चीज तर कार्य धेरै ठूलो गर्छ । यस्तो कुनै नयाँ कुरा निकाल जुन भाइब्रेशन चारैतर्फ फैलियोस् । ‘हुनुपर्छ’ यो एक नै संकल्प त सबैको छ तर फेरि हुँदैन किन— त्यसको कारण के ? प्राक्टिकलमा कमी किन हुन जान्छ ? कुनचाहिँ यस्तो पर्खाल छ जुन ‘हुनुपर्छ’ को संकल्पलाई रोकावट पार्छ । एकतर्फ संकल्प उठ्छ— ‘हुनुपर्छ’ अर्कोतर्फ फेरि यो पनि संकल्प आउँछ— ‘यो त अन्तिम समयमा हुनेछ । अहिले त यस्तो नै चल्नेछ, अहिले त सबैको चल्छ ।’ यस्ता-यस्ता व्यर्थ संकल्पहरूका ईटाहरूको पर्खाल उभिन पुग्छ जसले पुरुषार्थको तीव्र गतिलाई रोकिदिन्छ । यसलाई पार गर्नको लागि एक दृढ संकल्पको हाइजम्प लगाऊ त्यो कुनचाहिँ ? हरेक सम्झ— ‘मैले गरेर देखाउनेछु ।’ ‘चाहियो’लाई ‘गरेर देखाउनेछु’ यस्तो दृढ संकल्प एक-एकले आफ्नो साथमा गरून् । अरूलाई नदेखून्, नसुनून् । तब एक-एक मिलेर संगठन बन्नेछ ।

एक दुई मिलेर बाह्र हुन पुग्नेछौ यस्तो हाइजम्प लगाऊ, तब नै बाबा समान बेहदको सेवाधारी बन्नेछौ । बुझ्यौ, सेवाधारीहरूको के महत्त्व छ ? पहिलो सेवा यो हो ।

अलग-अलग ग्रुप बनाऊ । जसरी शुरूमा पुरुषार्थीहरूको ग्रुप थियो । समान पुरुषार्थीहरूको ग्रुप होस् । त्यसमा पहिले हप्ताको योजना बनाऊ । अमृतबेला के संकल्प राख्ने, कक्षाको समय विशेषता के लिने, कर्मणाको समय के लक्ष्य राख्ने, साँझको समय योगमा के विशेष अटेन्शन राख्ने, घुम्दाखेरि कुनचाहिँ मनसा सेवाद्वारा भाइब्रेशन फैलाउने, रातमा कुनचाहिँ कुराको चेकिंग गर्ने, यस्तो ग्रुप बनाएर रेस गर । यस्तो दिलको उमंग हुनुपर्छ । कार्यक्रम अनुसार अल्पकालको लागि हुन्छ र मनको संकल्प अविनाशी हुन्छ । यो संकल्प उठ्नुपर्छ— गर्नेछौ र रिजल्ट निकाल्नेछौ तब चारैतर्फ यो भाइब्रेशन फैलनेछ ।

मधुवन हो नै सारा विश्व भित्र अग्लो स्तम्भ । जहाँबाट हेरे पनि चाहे टाढाबाट, चाहे नजिकबाट तर स्तम्भ त अग्लो नै देखिनमा आउँछ । अग्लो स्तम्भ हुनाको कारण सबैको नजर जान्छ । त्यसैले यो भयो विशेष बेहद सेवा । ब्रह्मा बाबा समान कदम-कदम चल्नुपर्छ । जस्तो ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ राती उठेर पनि भाइब्रेशनस फैलाउने मन्थन गर्थे । त्यस्तै सबै बच्चाहरूको मन्थन चल्नुपर्छ । यस्तो होइन— भनियो भने, कार्यक्रम मिल्यो भने गर्नेछौ । होइन । यस कुरामा गर र गराऊ— यस कुरामा जसले गर्छ त्यो अर्जुन । सबैलाई हेर्नाले पछ्याडि पर्नेछौ । यसैले जसले गर्छ उसलाई सबैले अनुसरण गर्नेछन् । रोटी बनाउँदा, कुनै पनि सेवा गर्दा शक्तिशाली स्मृति स्वरूप होस् । मनसाबाट विश्व सेवा गर, विश्व सेवाधारी एक काम होइन, डबल काम गर्छन् । स्थूल हात चलिरहोस् र मनसाबाट शक्तिहरूको दान दिइराख । सदैव सेवाको समयमा यो ध्यान राख— गुणमूर्त भएर सेवा गरेमा डबल जम्मा हुन जानेछ । सदैव डबल सेवा गर ।

२०७२ बैशाख ६ आइतबार १९-०४-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.११.७९ मधुबन

हरेकले सम्भ्र- म निमित्त हुँ । जस्तै भाषणमा सुनाउँछौ नि आफूलाई परिवर्तन गरेमा विश्व परिवर्तन हुनेछ । यो कुरा स्वयम्को लागि पनि हो नि । अरूको गल्ती देखेर स्वयम् गल्ती नगर । अरूको गल्ती देख्नमा आउँछ तर म पनि गल्ती गरिरहेको छु त्यो देख्नमा आउँदैन । सम्भ्र, एकले गल्ती बोलिरहेको छ तर उसको सँगको रंगमा स्वयम् पनि गल्ती बोल्छ भने सँगको रंगको असर भयो नि । यदि कसैले गल्ती गर्छ भने हामी राइट बनौं, त्यसको सँगको प्रभाव नआओ, प्रभावमा आउनाको कारण सुस्त हुन पुग्छौ । त्यसैले यस कुरामा पाण्डव अगाडि जानेछौ वा शक्तिहरू ? केवल एउटा जिम्मेवारी लेऊ- म राइटको मार्गमा नै रहनेछु । गल्तीलाई देखेर गल्ती होइन । यदि कसैले गल्ती गर्छ भने त्यस समय समाहित गर्ने शक्तिको प्रयोग गर । यदि यही संकल्प हरेकले गरेमा विश्व परिवर्तन सहज नै हुनेछ । के यो गर्न सक्दैनौ ? मतलब कुनै-न-कुनै योजना बनाऊ । नयाँ वर्षमा कुनै नयाँ कार्य गरेर देखाउनु । एक अर्कालाई श्रेष्ठ भावनाको सहयोग देऊ । कसैको गल्तीलाई नोट नगर । बरू उसलाई सहयोगको नोट देऊ अर्थात् सहयोगले भरपुर गरिदेऊ, शक्तिमान् बनाइदेऊ । यसले यो गन्यो, यो यस्तो गर्छ- यो हेर्दै नहेर, सुन्दै नसुन, नत्र अलबेलापनको संस्कार पक्का हुन्छ । अर्काको देखेमा, अर्काको सुनेमा स्वयम् अलबेला हुन पुग्नेछौ ।

समयको अनुसार अब व्यर्थको नाम-निशानलाई पनि समाप्त गर । न व्यर्थ बोली, न व्यर्थ कर्म, न व्यर्थ संग । व्यर्थ संग पनि समय र शक्तिलाई समाप्त गरिदिन्छ । यस वर्ष कुनचाहिँ झण्डा प्रत्यक्ष गर्नेछौ ? कसैले जतिसुकै तिमीहरूको बीच कमी खोज्ने प्रयास गरोस् तर अलिकति पनि संस्कार-स्वभावको टक्कर नदेखियोस् । यदि आज सबैले यो दृढ संकल्प गरेर व्यर्थको रावणलाई जलाइदिएमा के हुनेछ ? सच्चा दीपावली । यस्तो प्रतिज्ञा गर । यदि कसैले गाली पनि देओस्, इनसल्ट (अपमान) गरोस्, तिमी सेन्ट (सन्त) बन । कसैले ग्लानी गरोस्, तिमी फूलहरूको वर्षा गर । यो होइन यस्तो भन्यो, यसैले यस्तो भयो । उसले जेसुकै गरोस्, यदि गलत गर्छ भने पनि तिमी ठीक बन । जस्तै कसैले १० बोल्थ्यो र तिमीले एक बोल्थ्यौ भने कमल पुष्प त भएनौ नि । थोपा त पन्यो नि । यदि तिमीसँग कसैले टक्कर लिन्छ भने तिमी उसलाई स्नेहको पानी देऊ, यसले अग्नि समाप्त हुनेछ । यदि भन्छौ- ‘यो किन’ ‘यस्तो किन’ तब त्यसमा तेल हालिदिन्छौ । सदैव नम्रताको लुगा लगाइराख । यो नम्रता हो कवच । कवच निकालिदिन्छौ । जहाँ नम्रता हुन्छ त्यहाँ स्नेह र सहयोग अवश्य हुनेछ । जहाँ स्नेह र सहयोग छ त्यहाँ तेल हालिदैन । त्यसैले हरेकले यस वर्ष के गर्छौ ?

संस्कार त भिन्न भिन्न रहनेछ नै तर ती संस्कारहरूको आफूमाथि प्रभाव नआओस् । संस्कार त अन्तिमसम्म कसैको दासीको रहनेछ, कसैको राजाको । ‘संस्कार परिवर्तन होस्’ यो प्रतीक्षा नगर तर ममाथि कसैको प्रभाव नहोस् किनकि एक त हरेकका संस्कार भिन्न-भिन्न छन्, दोस्रो कोही-न-कोही मायाको रूप बनेर पनि आउँछन् । यो त समाप्त हुँदै हुँदैन तर त्यसमा स्वयम् साक्षी र कमलपुष्पको समान सुरक्षित बस, यो त गर्न सक्छौ नि ? बोल्नेले बोलोस् तर सुन्नेले नसुनोस्, यो त हुन सक्छ नि ! मर्यादाको रेखाको भित्र रहेर कुनै पनि कुराको फैसला गर । संस्कार भिन्न-भिन्न हुँदा पनि टक्कर नहोस्, यसको लागि नलेजफुल बन । जब भन्छौ हामी विश्व कल्याणकारी हौं भने अवश्य पनि कोही अकल्याण गर्ने पनि छन् तब त तिमी कल्याणकारी बन्नेछौ । यदि अकल्याण गर्नेहरू नै नभएमा कसको कल्याणकारी बन्नेछौ । यदि कसैले केही गलत गरिरहेको छ भने उसलाई परवश सम्झेर रहमको दृष्टिले परिवर्तन गर । वादविवाद (डिसकस) नगर । यदि कोही पत्थरले रोकिन्छ भने आफ्नो काम हो पास गरेर अगाडि बढ्नु वा उसलाई साथी बनाएर पार लिएर जाऊ । यदि यति हिम्मत छैन भने स्वयम् त नरोकिऊ । क्रस गरेर अगाडि बढ । यो अटेन्शन चाहिन्छ । यदि देख्नु नै छ भने विशेषता देख । छोड्नु छ भने कमीहरू छोड । सम्पर्कमा आउनु पर्छ, देख्नु पर्छ भने विशेषता नै देखिनमा आओस्, नत्र बाबाले हेर ।

हरेकले यही संकल्प लिऊन्- हामीलाई शान्तिका, शक्तिका किरणहरू फैलाउनु छ, तपस्वीमूर्त बनेर रहनु छ, एक अर्कालाई मनसाबाट वा वाणीबाट पनि अब सावधान गर्ने समय छैन, अब मनसा शुभभावनाबाट एक अर्काको सहयोगी बनेर अगाडि बढ र बढाऊ । अच्छा !

पार्टीहरूको साथमा अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

१) संगमयुग वरदानी युग हो- यस समयमा आफूलाई वरदानले सम्पन्न गर

सबैले संगमयुगको विशेष वरदानहरूबाट आफूले आफैलाई सम्पन्न बनाइरहेका छौ ? संगमयुगलाई भनिन्छ नै वरदानी युग । संगमयुगमा नै असम्भव, सम्भव हुन्छ । सर्व परिवर्तनको युग संगमयुग हो । त्यसैले यस्तो युगमा श्रेष्ठ भूमिका खेल्नेवाला हीरो र हीरोइन एक्टर हौं- यतिका नशा सदा रहन्छ ? संगमयुगमा नै सदा सम्पन्नको वरदान

२०७२ बैशाख ६ आइतबार १९-०४-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.११.७९ मधुबन

मिल्छ । द्वापरबाट कहिले-कहिले अल्पकालको मिल्छ, संगमयुगको सदाकालको वरदान हो । यदि अहिले पनि कहिलेकाहीँको छ भने सदाकालको कहिले हुनेछ ? संगमयुगमा नाम नै छ शिव-शक्ति । जस्तो नाम कम्बाइण्ड छ त्यस्तै सदा कम्बाइण्ड होऊ, तब मायाजित बन्नेछौ । अहिले कम्बाइण्ड शिव शक्ति, भविष्य लक्ष्य पनि कम्बाइण्ड विष्णु रूपको । त्यसैले डबल कम्बाइण्ड रूप हो नि । पाण्डव त सदा यादमा रहन्छन् नि ! पाण्डव र शक्तिहरूको अहिले पनि गायन चलिरहेको छ । जसको अहिलेसम्म गायन चलिरहेको छ तिनको प्राकृतिकल स्वरूप के हुनेछ ? सदा श्रेष्ठ स्वरूप । तल आउँछौ नै किन ?

जब कसैलाई उच्च सीट मिल्छ भने कसैले छोड्छ के ? आजकल हेर काँडाको कुर्सीलाई पनि कसैले छोड्दैनन् । तिमीलाई बापदादाले सदा सुखदायी स्थितिको सीट दिइरहनुभएको छ । पोजीशनमा बसाइरहनुभएको छ भने फेरि तल किन उत्रन्छौ ? तिनीहरू कुर्सीमा बसि राख्नको लागि कति प्रयत्न गर्छन् । थाहा पनि छ दुःखदायी छ, फेरि पनि छोड्दैनन् । त्यसैले तिमी श्रेष्ठ स्थितिको कुर्सीलाई कहिले पनि नछोड । सदा आफ्नो फरिश्तापनको सीटमा सेट भइराख तब सदा अतीन्द्रिय सुखको झुलामा झुलिरहनेछौ । बाबाद्वारा यति सहज वर्सा प्राप्त भयो भने अरू के चाहियो ? अविनाशी वर्सालाई किन छोड्छौ ? केवल एउटै सहज कुरालाई याद गर्नु छ म बाबाको र बाबा मेरो । यसै एउटा कुरामा सबै समेटिएको छ । यो हो बीज । बीजलाई पक्डिन त सहज हुन्छ नि ? वृक्षको विस्तारलाई पक्डिन मुश्किल हुन्छ । त्यसैले एउटा कुरा याद राख । अब अभूल बन । द्वापर-कलियुगबाट भुल्नेवाला बन्यौ र अब यस समयमा अभूल बन्छौ । यस वरदान भूमिबाट विशेष अभूल बन्ने अर्थात् स्मृति-स्वरूप बन्नेको नै वरदान लिएर जाऊ । विस्मृतिलाई यहाँ नै छोडेर जाऊ । विस्मृतिको संस्कार समाप्त । कहिले कुनै कुरा भएमा यो वरदान याद गर । बाबा बच्चाहरूसँग मिल्न कहाँबाट आउनुहुन्छ ? यदि बच्चाहरूलाई आउनुपर्छ भने बाबालाई पनि आउनुपर्छ । तिमी त यही साकारी लोकबाट आउँछौ, बाबा त यस लोकभन्दा पनि परबाट आउनुहुन्छ । बाबाको स्नेह बच्चाहरूको साथ सदा छ । सदा बच्चाहरूको याद नै बाबालाई रहन्छ अरू कुनै काम नै के छ र बाबाको ? बच्चालाई याद गर्नु, यही काम छ नि । चाहे जानून् वा नजानून् तर बाबाले त याद गर्नुहुन्छ । जस्तो बाबाको काम हो बच्चाहरूलाई याद गर्नु त्यस्तै बच्चाहरूको पनि काम छ बाबालाई याद गर्नु । सदा लवलीन रहने गर ।

२) सदा सुरक्षाको साधन हो- यादको भट्टी

ड्रामानुसार कलियुगी दुनियाँको दुःख र अशान्तिको दृश्य देखेर बेहदको वैरागी बन्दै जानेछन् । जेसुकै होस्, आफ्नो सदा चढ्ती कला होस् । दुनियाँको लागि हाहाकार हो र तिम्रो लागि जय-जयकार हो । तिमी जान्दछौ- यो दुनियाँ हाहाकार हुनेवाला छ । हाहाकार हुनु अर्थात् जानु । कुनै पनि परिस्थितिमा नआत्तिनु । हाम्रो लागि तयारी भइरहेको छ । साक्षी भएर सबै प्रकारको खेललाई हेर । कोही रुन्छन्, कराउँछन्, साक्षी भएर देख्नमा मजा आउँछ । ‘के होला ?’ यो प्रश्न पनि उठ्दैन । यो हुनु नै छ । यस्तो अटल छौ नि ? अनेक पटक यो सबै हलचल देखेका छौ र अहिले पनि देखिरहेका छौ । जेसुकै होस् दुनियाँमा, तर यादको भट्टीमा रहनेहरू सदा सुरक्षित रहन्छन् ।

सबै सदा फरिश्ताको समान डबल लाइट स्थितिमा स्थित रहन्छौ ? फरिश्ताको जुन गायन छ, त्यो हाम्रो गायन हो यस्तो अनुभव गर्छौ ? यस पुरानो देहमा रहँदा देहको भानबाट न्यारा, यसलाई भनिन्छ- फरिश्ता जीवन । यो फरिश्ता जीवन सदा हल्का हुनाको कारण उच्च स्थितिमा नै रहनेछौ किनकि हल्का चीज कहिले तल आउँदैन । यदि तलको स्थितिमा आउँछौ भने अवश्य बोझ छ । फरिश्ता अर्थात् निर्बन्धन, कुनै पनि सम्बन्ध (रिश्ता) छैन । निमित्त मात्र कार्यको लागि आधार लियो फेरि उपराम ।

रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई यादप्यार, गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

वरदान:- ब्रह्मा बाबा समान महा त्यागबाट महान् भाग्य बनाउनेवाला नम्बरवन फरिश्ता सो विश्व महाराजन भव नम्बरवन फरिश्ता सो विश्व महाराजन बन्ने वरदान तिनै बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ जो ब्रह्मा बाबाको हर कर्मरूपी कदम पछि कदम उठाउनेवाला छन् । जसको मन-बुद्धि साकारमा सदा बाबाको अगाडि समर्पित छ । जसरी ब्रह्मा बाबाले यही महात्यागबाट महान् भाग्य प्राप्त गर्नुभयो अर्थात् नम्बरवन सम्पूर्ण फरिश्ता र नम्बरवन विश्व महाराजन बन्नुभयो । यस्तै फलो फादर गर्नेवाला बच्चा पनि महान् त्यागी वा सर्वस्व त्यागी हुन्छन् । संस्कार रूपमा पनि विकारहरूको वंशलाई त्याग गर्नेछन् ।

स्लोगन:- अब सबै आधार छुट्नेछ, यसैले एक बाबालाई आफ्नो आधार बनाऊ ।